

Gran Teatre del Liceu

22 de març del 2025, a les 18 h

CONCERTS A L'HIVERNACLE CONTRAPUNT I DEVOCIÓ

Johann Sebastian Bach

Die Kunst der Fugue (bww 1080)

Contrapunctus 1. Fuga a quatre veus sobre el tema original.
Contrapunctus 3. Fuga a quatre veus sobre el tema en inversió.
Contrapunctus 6. Contrapunt en estil francès sobre variacions del tema i la seva inversió presentats en diferents extensions mètriques.

Johann Sebastian Bach / Giovanni Battista Pergolesi

Tilge, Höchster, meine Sünden (bww 1083) Motet-paròdia del *Stabat Mater* de Giovanni Battista Pergolesi

1. Largo. *Tilge, Höchster, meine Sünden*
2. Andante. *Ist mein Herz in Missetaten*
3. Larghetto. *Missetaten, die mich drücken*
4. Andante. *Dich erzürnt mein Tun und Lassen*
5. Largo. *Wer wird seine Schuld verneinen*
6. *Sieh! ich bin in Sünd empfangen*
7. *Sieh, du willst die Wahrheit haben*
8. *Wasche mich doch rein*
9. Allabreve. *Laß mich Freud und Wonne spüren*
10. Andante. *Schau nicht auf meine Sünden*
11. Adagio spirituos. *Öffne Lippen, Mund und Seele*
12. Largo. *Denn du willst kein Opfer haben*
13. Allegro (Vivace). *Laß dein Zion blühend dauren*
14. Allabreve. Amen

BACH IN MOTION ENSEMBLE

Mercedes Darder, soprano

Cristina Tena, alto

Oleguer Beltran, violí I

Sergi Puente, violí II

Salomé Osca, viola

Oscar Alabau, violoncel

David-Huy Nguyen-Phung, baix continu

Amb el suport de:

ICUB Institut de Cultura

Contrapunt i devoció: diàleg entre Bach i Pergolesi

Die Kunst der Fuge (L'art de la fuga), compost en els últims anys de vida de Bach (1740-1750), és un cicle de catorze fugues i quatre cànons on el compositor demostra el seu coneixement magistral del contrapunt fent ús de totes les tècniques. A través d'un tema simple en re menor, construeix el conjunt de fugues i cànons per a diferents nombres de veus, sense especificar una instrumentació o un ordre concret. Això fa que sigui considerada una de les seves obres més teòriques i abstractes.

En canvi, *Tilge, Höchster, meine Sünden (Esborra, Altíssim, els meus pecats)*. Psalm 51 (1748) és una composició que segueix l'estructura de motet-paròdia. Consisteix, per tant, en una adaptació del famós *Stabat Mater* de Pergolesi, qui va escriure l'original el 1736, setmanes abans de morir. Tal va ser l'èxit d'aquesta obra sacra, que es va convertir en l'obra més editada i impresa aquell mateix segle XVIII. D'aquí que molts compositors –entre els quals, Bach– en fessin les seves pròpies adaptacions. Amb la intenció que fos cantada en un dels serveis religiosos a la Thomaskirche de Leipzig, Bach va substituir tot el text original en llatí pel del Psalm 51 en alemany. Va fer els canvis corresponents a les veus per adequar les noves síl·labes a la melodia cantada, creant rics melismes i nous contrapunts per emfatitzar el missatge d'espiritualitat i redempció del psalm.

Aquestes dues obres escollides per al concert il·lustren el mestratge musical de Bach a través de les seves fugues i la seva pròpia interpretació de l'obra de Pergolesi, i ens conviden a submergir-nos en dos aspectes fonamentals del seu estil: la complexitat tècnica del contrapunt i la profunda reflexió espiritual sobre el sofriment humà.

Durada aproximada: **1 h** (sense pausa)

[MÉS INFORMACIÓ](#)